

Megjelenik minden hó 1-én,
mint a „MAGYAR GYÁRIPAR”
rendes melléklete

IPARJOGI SZEMLE

Az „IPARJOGVÉDELMI EGYESÜLET” tagja
tagsági járulékul kapják

Jury

Jury

Az eszmei javak, az üzleti tisztesség, szabadalmi-, védjegy-, minta-, szerzői-, név- és cégjog oltalmát szolgáló folyóirat
AZ „IPARJOGVÉDELMI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST VII, MIKSA UCCA 8. SZÁM TELEFÓN: AUT. 824—35, 264—03

Szerkesztik: **D^R. BÁNYÁSZ JENŐ** és **D^R. FAZEKAS OSZKÁR**

Egy jó tanács

Az alkohol többnyire ár-
talmas az egészségre. A
tejivást az ember hamar
megunja, ezért főzzön in-
kább gyakrabban tejes-
kávé t. A „Franck“-féle
„Enrilo“ kávépótlót ajánl-
hatjuk legjobban, mert
ezzel megtakarítja a drága
babkávét. Az „Enrilo“ ki-
váló kávépótló; ha tejjel
keverjük, erős, teljesen jó-
ízű és igen tápláló reggelit
vagy kiadós ozsonnát ad.

Enrilo

a **Szent István**

Csokoládé

minősége vetekszik bármely
svájci csokoládé minőségével

Gyártja:

**Kőbányai Polgári Serfőző és Szent István Tápszerművek Rt.
Budapest-Kőbánya.**

Hunyadi János

**természetes
keserűvíz
világhírű!**

JANINA

JANINA

ÉS

SENATOR

CIGARETTAPAPIROK ÉS
HÜVELYEK A LEGJOBB
MINŐSÉGŰEK!

SENATOR

KWIZDA-FÉLE FLUID

KIGYÓ VÉDJEGY

TURISTAFLUID

Rég bevált aromtikus
bedörzsölés köszvény, reuma,
ischiás és zsábánál

Valódián kapható a gyógyszertárakban

Az eszmei javak, az üzleti tisztesség, szabadalmi-, védjegy-, minta-, szerzői-, név- és cégjog oltalmát szolgáló folyóirat
AZ „IPARJOGVÉDELMI EGYESÜLET” KOZLÖNYE

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST VII, MIKSA UCCA 8. SZÁM TELEFÓN: AUT. 824—35, 264—03

Szerkesztik: DR. BÁNYÁSZ JENŐ és DR. FAZEKAS OSZKÁR

Igazolási eljárás az iparjogvédelem terén (Ausztria)

1924 május 3-án életbe lépett az iparjogvédelem terén meghonosított igazolási eljárásról szóló 1924 február 20-iki törvény (a törvény magyarító jegyzetekkel közzétételével az osztrák szabadalmi közlöny 26—23. számában. Közzétételét továbbá a törvény szövege a Propriete Industrielle 40—106. számában).

Az alábbi összefoglalás célja, hogy ezen törvényről utalással a fontosabb bírói döntésekre és figyelemmel a német-országi jogállapotról, rövid áttekintést nyújtson.

A törvény a szabadalmi-, minta- és védjegyoltalom egész területére kiterjedő és ily módon szélesebb körű, mint a német 1916 április 13-iki s az 1920 április 27-iki törvény (Isay: Patent-Gesetz, 4. kiadás, 429. old.), mely csak a szabadalmi hivatalnál betartandó határidőkre vonatkozik.

Az osztrák törvény szerint valamely hatósággal szemben előírt határidő elmulasztása esetén igazolásnak van helye, ha a határidő egyelőre nem látott vagy elháríthatatlan esemény folytán mulasztott el és ezen mulasztás egy közvetlenül bekövetkezett jogi hátránnyal járt. (1. §.) A határidő elmulasztása nem lehet a fél vagy képviselője hibájának következménye, utóbbinak hibája a fél saját hibájaként minősül. Ha azonban a fél mindent megtett, amit tőle méltányosan kívánni lehet, hogy a határidő betartását biztosítsa, úgy akkor pl. harmadik személy hibája, mely által a határidő elmulasztása okoztatott, a fél szempontjából mint előre nem látott esemény és elháríthatatlan véletlen minősül a törvény értelmében. Ha az igazolást kérő minden előkészületet megtett, hogy a határidő betartását biztosítsa, ha pl. szabadalmi ügyvivője a gondosan megválasztott alkalmazottait megfelelően instrualta és tevékenységüket rendszeresen ellenőrizte, s ezen intézkedések dacára egy véletlen pl. egy ilykép kipróbált alkalmazott elnézése folytán a határidő elmulasztott, úgy az igazolás fentebbi feltétel adva vannak. (BA. B. 6. 12. 1924., Int. Ber. Wiedereins. 25.) A félnek az esetben, ha valamely esemény, pl. a képviselő betegsége folytán a folyó határidők betartatása elé nyilvánvalólag akadályok gördülnek, kötelessége ezen akadályok elhárítása végett szükséges lépéseket megtenni. Ha ezt nem teszi, úgy hibája következményeképpen igazolásra nincs igénye. (BA. B. 10. 11. 27., Öst. Pat. Bl. 29—201.) Erőhatalom, pl. zavargások, melyek a szabadalmi hivatali idősleges bezárására vezetnek, elháríthatatlan véletlennek tekintendő (lásd az Osztrák Patentblatt 29—161. és 162. számában közölt ítéletet). További idevágó döntések közöltettek a következő helyeken: Jur. A. A. 26. 4. 24., Int. Ber. W. 21., BA. B. II. 7. 24. Öst. Pat. Bl. 27—6. AA. 3. 3. 26., Int. Ber. W. 50. A német joggyakorlat lényegileg ugyanezen alapelveken épül fel. (BA. II. 15. 5. 25., Mitt. 25—185.; AA. 1. 12. 25., M. u. W. 25—186.) A határidő elmulasztásának, továbbá egy közvetlenül beálló jogi hátrány, kell hogy következménye legyen. Egy ilyen jogi hátránynak nem tekinthető pl., ha a német szabadalmi törvény 28. §-ának 3. pontjában foglalt szoros határidő elmulasztatot (NA. 9. 6. 27. Bl. 33—234.).

Az igazolásról szóló törvényben megállapított határidők meghosszabbítása ki van zárva. (BA. B. 2. 7. 26., Öst. Pat. Bl. 28—144.) Egyes a törvényben taxatív felsorolt határidők, különösen maga az igazolási határidő, valamint a szabadalmi bejelentésekre vonatkozó felszólalási határidők tekintetében igazolásnak nincs helye (1. §. 2. bekezdés), ellenben (Német-országgal ellentétben) van helye igazolásnak a Párizsi Unió 4. cikkében foglalt elsőbbségi határidő elmulasztása esetén, ami a gyakorlatban különösen bevált.

Az igazolási kérelem az akadály megszűntétől számítot

2 hónapon belül, legkésőbb azonban az elmulasztott határidő elteltétől 6 hónapon belül adandó be. (3. §. 1. bekezdés.) Az idézett német szövetségi tanácsrendelet nem ismer ilyen végső határidőt. Az akadály megszűntétől számított 2 hónapos határidő azonban most már Németországban is érvényben van. A kérelem felett azon hatóság dönt, melynél az elmulasztott esemény pótolandó volt. (2. §. 1. bekezdés.) A kérelem ezen hatóság által, ha nyilvános lajstromba vezetett jogosítványról van szó, miként ez Ausztriában minden esetre vonatkozóan áll, a lajstromba bevezetendő. A kérelemnek meg kell jelölnie az indítvány jogalapjául szolgáló körülményeket és ezeket, amennyiben hatóság előtt nem köztudomásúak, valószínűsíteni tartozik. (3. §. 2. bekezdés.) Ha a kérelem hiányos, úgy ezen hiány pótolható, mire a hatóságnak határidőt kell adnia (5. §. 1. bekezdés), sőt ha a kérelem indokolása egészen hiányzik, ezt is pótolni lehet. (BA. B. 10. 6. 26., Öst. Pat. Bl. 28—104; BA. B. 13. 9. 26., Öst. Pat. Bl. 28—127.) A kérelemmel egyidejűleg az elmulasztott esemény is teljesítendő (3. §. 2. bekezdés), ezen esemény esetleges hiányai is utólagosan pótolhatók. (5. §. 1. bekezdés.)

Az igazolási kérelem után eljárási díj fizetendő, mely ha az elmulasztott esemény díj fizetésében állt elő, azonos összegű ezen le nem fizetett díjjal, hozzávéve egy pótdíjat és minden más esetben oly összegű, mint a szóbanforgó jogosítvány bejelentésénél térítendő díj.

Egy külön fejezet (8. §.) rendelkezik a *közbenső használati jogról*, melynek alkalmazása azonban védjegyjogosítványoknál kifejezetten ki van zárva (8. §. 3. bekezdés) az előbbi állapotba visszahelyezett jogosítvány nem válik hatályossá azzal szemben, aki belföldön a jogosítvány megszűnté után és legkésőbb az igazolási kérelemnek a lajstromba való bevezetése napján az oltalmazott tárgyat használatba vette, vagy ilyen használatba vételre szükséges előkészületeket megtette. Az engedélyesek védelmére ilyen közbenső használati jogok keletkezése esetén külön rendelkezések vétettek fel. (8. §. 2. bek.)

Az idézett rendelkezéseken alapuló közbenső használati jog eddig egyszer képezte döntés tárgyát (NA. 29. 11. 26. Öst. Pat. Bl. 29—39.) Németországban a közbenső használati jog keletkezésének lehetősége törvényesen nincs szabályozva és eddig bírói döntéssel sem tisztázott. Isay a közbenső használati jog mellett van (434. old.), Lutter (170. old.) azt ellenzi.

Az igazolásról szóló törvény gondoskodása kiterjedt az életbelépés előtt lejárt határidőkre is. Ha a határidő 1922. évi január 1-én még folyt, vagy ha azóta kezdett folyni, úgy a törvény közzétételétől számított 3 hónapon belül az igazolási kérelem beadható volt.

A többéves osztrák bírói gyakorlat igazolta a német-országi és angolországi tapasztalatokkal egyöntetűen, hogy az előbbi állapot helyreállításának bevezetése az iparjogvédelem terén a legfontosabb törvényhozási reformok közé tartozik, hogy továbbá az illetékes hatóságok feladatuk magaslátán állanak és általában kielégítő módon, modern szellemben kezelték a törvényt, hogy végül harmadik személyek jogi helyzetének megfelelően figyelembevétele mellett (közbenső használati jog) már eleve ki van zárva, hogy az igazolási kérelem teljesítése kíméletlenséget jelentsen. Ipar és kereskedelem, a jogi és műszaki képviselő, valamint a haladó szellemen működő hatóságok tehát kétségtelenül együtt kell hogy haladjanak ezen intézmény fejlesztése érdekében, különösen a gazdasági elnyomottság korszakában, amikor a gazdasági élet sürgős-forrásában a határidők elmulasztásának megsemmisítő következményei könnyen beállhatnak. Ilyen időkben az előre nem látott és elháríthatatlan körülmények túlsúlyba jutnak s a rend érdekében folytatott küzdelmet meg-híusítják. Ezen tények a törvényhozás részéről figyelmen kívül nem hagyhatók.

Ing. Johann Bing,
szab. ügyvivő Wienben.

Egyesületi élet

Védjegyoltalom — Tisztességtelen verseny — Védjegyügyi peres eljárás.* A védjegyjogról ezidőszent hét törvényt rendelkezik (1890:II., 1895:XLI., 1911:XI., 1913:XII., 1921:XXII., XXXIII. és 1925:XII. t.-c.). Jobb lett volna kevesebb törvényt hozni, de célszerűbb rendelkezéseket tenni és az elavult részeket reformálni. Az anyagi védjegy jog még türehető, az eljárási jog pedig türehetetlen. A helyzetet ebben a tekintetben röviden vázolni nem lesz felesleges, mert nagyon sokan vannak, akik ezt nem ismerik, sőt nem is sejtik, hogy milyen elmaradottságban vagyunk minden más országgal szemben. Úgy a nemperes, mint a peres eljárásbeli védjegyügyeket egyedül és kizárólag a kereskedelmi miniszter, tehát közigazgatási hatóság intézi.

Sajnálattal teszi a mai állapotot még az a további tény, hogy a védjegy nemzetközi jellege mindjobban és jobban kidomborodik, a nemzetek közti érintkezés a védjegy terén mind sürűbb és sürűbb lesz. Ezért már, ha nem is magunkért, de a külföldért, elodázhatatlan, hogy ez a jelenlegi elmaradott, lehetetlen állapot megszűnjék. Hogy bízva a külföldi a milliárdok erő védjegyének sorsát miránk, mikor a mi elmaradottságunkat látja. Ugy hiszem, hogy ez is a konszolidációhoz és hazánk megerősödéséhez vezet egyik eszköze lenne. Minderre dr. *Bányász Jenő: Védjegyoltalom. Tisztességtelen verseny* c. munkájában nagyon helyesen rámutat: „lépést kell tartanunk a külföldi nagykereskedő államok törvényhozásaival és lehetőséget kell nyújtanunk arra, hogy hazai exportéteink a külföldi államokban ugyanazon védjegyjogi előnyöket élvezhessék, mint a külföldiek“.

Az újabkori igényeknek megfelelő Tvt. alapján indított perben vagy a vál. bíróság, vagy rendes bíróság a Pp. szabályai alapján dönt, még pedig utolsó fokon a kir. Kúria, addig a védjegyoltalom kérdésében az elavult törv. alapján indított pert teljesen tarthatatlan perjogi szabályok alapján első és utolsó fokon közigazgatási hatóság (miniszter) dönti el. Ezen minél előbb segíteni, amint azt már fent hangsúlyoztam és a védjegyoltalmat is független bíróságra (ide tartozik a szabadalmi bíróság is) utolsó fokon pedig, legalább a peres részt, a kir. Kúriára kell bízni, amint azt az idézett munka szerzője igen helyes és meggyőző érvekkel erősen sürgeti. Szerző rámutat arra a ferde helyzetre, hogy ugyanaz a hatóság, amely a védjegyet ma mint oltalomképest belajstromoztatja, holnap törleszi per rendén törölteti. Ehhez járul, hogy senki se tudja, hogy miképp áll ily „ítélet“ jogerejének kérdése? Van-e a miniszter „ítélete“ ellen helye perújításnak? stb. A megoldatlan kérdéseknek hosszú sorát lehet összeállítani. És így van ez nálunk már évtizedek óta. Dr. *Fodor Armin* kir. kúriai tanácselnök szerint, alig lehet kétséges, hogy a védjegyügyi bíraskodást ki kell vonni a közigazgatási hatóság jogköréből és bírói útra kell utalni. A kereskedelemügyi miniszter által 1909. évben kiadott előadói tervezet a védjegyek oltalmáról szóló törvényjavaslat tárgyában bírói hatáskörbe utalja ezeket a pereket. A dr. *Schuster Rudolf* által készített, az 1916. évben közzétett törvénytervezet helyesen a *szabadalmi hatóságok*, mint védjegyhatóságok hatáskörébe utalja ezeket a pereket, sőt ide utalja a megállapítás szükségképi folyamán alkotó jogok (betiltás, gazdagodás kiadása, kártérítés) elbírálását is. A szabadalmi felsőbbbíróság megszüntetése és hatáskörének a kir. Kúriára átruházása következtében ilyenkép a védjegyügyi pereket első fokon a szabadalmi bíróság, második- és végső fokon pedig a kir. Kúria hatáskörébe kell utalni. Ezt talán helyesebb lett volna törvényben kimondani, de nem hiszem, hogy a rendeleti szabályozás is más lehetne. Ami az eljárást illeti, az 1925:XII. t.-c. 5. §-ában foglalt, törvényhozói felhatalmazás utal a polgári perrendtartás figyelembevételére. Az eljárást tehát a szóbeliség és közvetlenség szabályai alapján mint peres eljárást e perek természetének figyelembevételével kell megalkotni, úgy, ahogy ez már a szabadalmi perekre vonatkozólag történt.

Dr. Mayer Géza: A szellemi javak jövőjéről. A dr. *Kuncz Ödön*, *Bubla Ferenc* és dr. *Szente Lajos* szerkesztésében megjelenő *Kereskedelmi Jog* jubiláris számában az iparjogvédelmi kérdéseknek is méltó helyet ad hasábjain Dr. *Fodor Armin* kir. kúriai tanácselnök a *Védjegyügyi bíraskodásról*; dr. *Fazekas Oszkár* a *Kikényszerített peregyességekről* és dr. *Mayer Géza*, a szab. bíróság alelnöke fenti cím alatt írtak bennünket közlő érdeklő cikkeket, amelyeket lapunk más helyén kivonatolva ismertetünk. E helyütt *Mayer Géza* dr.-nak, a szab. bíróság kiváló alelnökének cikkéből idézünk. Dr. *Mayer Géza* cikkében hangsúlyozza, hogy a szellemi javak kérdésénél elsőb-

ben a kérdésnek az emberiség szempontjából való megítélése bír fontossággal. Nagy a jelentősége azonban, úgymond, a kérdésnek a magyar nemzet és a magyar állam szempontjából is. A szellemi erőt kifejtő állampolgárok boldogulása, a szellemi erő-kifejtés eredményeit élvező lakosság jóléte, fizetőképes adóalanyok létesítése és a külkereskedelmi mérleg javítása egytől-egyig elvitázhatatlanul nagy fontosságú állami feladatok, amelyeknek keretén belül a szellemi produktumok, az ipar és a kereskedelem védelme elsődrendű kötelességként jelentkezik. Ennek a jóindulatú felismerése azonban egymagában a kérdést egyáltalában nem oldja meg. A teljes áttekintést nélkülöz, programot nem tartó, ötletszerű támogatás ugyanis legalább annyi sérelmet okoz és vélt sérelmet juttat szóhoz, mint amennyit használ az ügynek. Első követelmény tehát, amit ezen a téren fel kell állítanunk az, hogy a támogatás átgondolt és programszerű legyen. Helyes irányú megoldása volna ennek a kérdésnek az, ha az ide vonatkozó jogszabályokat egyetlen, bírósági jellegű hatóság alkalmazná és a jogorvoslatokat is egyetlen ilyen hatóság intézné el. Keletkeznie ezáltal egy olyan hely, ahol az érdeklődő megbízható és szakszerű elintézésre kívül megbízható és szakszerű felvilágosítást és útbaigazítást kaphatna mindazokra a kérdésekre vonatkozólag, amely kérdések az emberi élet tökéletesítésére irányuló szellemi erő-kifejtés során felmerülhetnek. A perenkívüli eljárás során helyesen, szakszerűen és egységesen alkalmazott jogszabályok alkalmasak arra, hogy az utóbb keletkezett és per tárgyául szolgáló jogviták számát lényegesen csökkentsek, de a jogvitát elbírálni hivatott hatóságnak a perenkívüli eljárás során kifejtett szakszerű és egységes tevékenysége ezt a hatóságot alkalmassá teszi arra is, hogy a jogvitát, a pert a felek megnyugvására döntse el. A szellemi erő-kifejtés eredményeit oltalmazo jogszabályoknak szerves egységű megalkotása és jogbiztonságot eredményező, szakszerű alkalmazása tehát ezen a téren a jövőben egyik legfontosabb feladata.

Kikényszerített peregyességek cím alatt dr. *Fazekas Oszkár* a kamarai választott bíróságok praxisához igen figyelemre méltó szelvényzeteket tartalmazó cikket közöl a *Kereskedelmi Jog* 1929. 1. számában. A cikket kivonatolva helyüzt is leközöljük, csupán azzal a hazzadással, hogy a választott bíróságoknál a perek 99%-ában egyhangú ítéletek hozatnak, a bíró tehát az ügy választott bíróját, — a peregyességek pedig a verseny törvény első éveibe esnek és legutóbb pedig túlnyomórészt oly esetekre szorítkoznak, amelyekre a cikkíró is, mint helyénvaló békéltető eljárásokra utal. — A választott bíróságok — így szól az idézett cikk — amióta ez az intézmény ismeretes, mindig és mindenütt szinte „kötelességszerű“ feladatuknak tekintették a felek kiegyezését. Ezt a törekvést tárgyi és személyi okok szinte természetessé teszik. — Aki az üzleti tisztesség védelmét, aki az új törvényes intézményeket nagyra tartja és azoknak sorsáért őszintén aggódik: nem hallgathatja el az oly jelenségeket, amelyek végre is emberi gyarlóságunkból folynak.

Indokolt és helyénvaló lehet a felek egyeztetésére irányuló jószándék, — de még a szelid nyomás is — oly esetekben, amikor a tényállás tisztázása különös nehézségekbe ütközik, amikor szavaknak vagy iratoknak mikénti értelmezése állítja a jogkérdést ingatag alapokra, és főleg, mikor számszerű adatok megállapítása körül mutakozó divergenciák oly latitudinok eredményeznek, amelyeknek ítélettel való áthidalása csak rengeteg idő- és energiapocsékolás árán lehetséges; amikor a bonyolult bizonyítás szakértői, ügyvédi és bírósági költségekben is aránytalanul (tehát inökonómikus) terhet ró a felekre stb. Am ennek az ellenkezője áll azokban az esetekben, amikor vitátlan tényállás alapján elvi kérdések eldöntése képezi a bíróság feladatát! — Nem szabad kerülő utakon kitérni az ítékezés elől oly versenyjogi perekben, amelyekben az üzleti tisztességnek, a korrekt kereskedői felfogásnak stb. még ki nem alakult tartalmi és minősítési kérdései vannak szőnyegen, amikor úgyszólván életfelfogások mérkőzésnek egymással, amelyeknek győzelme vagy bukása a gazdasági élet tartalmát, irányát és hatékonyságát, tehát egzisztenciális problémáit érinti. Ily esetekben a döntés elől való kitérés jogbizonytalanságot eredményez, már pedig a jogbizonytalanság a rossznak, a kártékonynak a parasitár erőnek kedvez, mint a bacillusokkal telt levegő a betegségeknek!

Legyen tudatában tehát a választott bíró annak, hogy itélszékke előtt nem egyedül a két peres fél áll, hanem az érdekeltek ezrei vannak személyül azok személyében, és hogy akkor, amikor egységgel, vagy kompromisszummal talán szabadulni vél az ítélethozatal terhe alól: nemleges magatartásával megmásíthatlan döntést hoz, igazságtalan ítélet a tisztesség útján járó gyanútlan ezek és ezek ellen, amelynek igazságtalansága évtizedekre hat ki és megmélyítve az összesség erkölcsi felfogását, megingatja a jogrend erejébe vetett bizalmat, s ezzel káros eltolódásokat idéz elő a gazdasági élet erkölcsi erőtényezői között. — A Kamarai Jury min-

* Kivonatolva ismertetés Dr. *Schuster Rudolf*-nak a Magyar Jogi Szemlében (1928. XI. szám) és dr. *Fodor Armin* a Kereskedelmi Jog (1929. 1. számában) megjelent cikkéből.

den tagja érzi, *de éreztesse is*, hogy a bíróság legszentebb feladata ennek éppen az ellenkezőjében áll!

A Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara Jury-jének ülése. A Kamara Jury-je, *Saxlehner Kálmán* elnöklete alatt ez év január hó 22-én tartotta első ülését, amely ülésnek legfontosabb tárgyai között szerepelt a *reklám* és az *ajándékozás* kérdése. A Jury e kérdésekben elfoglalt álláspontját lapunk „*Joggyakorlat*” rovatában közöljük.

A bíróságok és Jury-k együttműködésének, úgyszintén a versenytörvény és a védjegy törvény közötti kapcsolatoknak a kérdését érinti Schuster Rudolf dr.: Védjegyoltalom — Tisztelességtelen verseny cím alatt írott cikkében (Magyar Jogi Szemle, 1928. XI.).

Egy konkrét kérdésben — úgymond — a tisztességtelen verseny szempontjából a Kamarai Jury állást foglalt. Azután a rendes bíróságnál megindított perben a Kúria oly álláspontra helyezkedett, amely a Jury álláspontjától eltért, illetve azzal ellentétben állott (l. 1928. Hjt. T. 3. sz., 17. old.). — Jól tudom, hogy a Jury véleménye a bíróságra nem kötelező, nem irányadó. Azonban itt mégis egy irt, hiányt látok, amit át kellene hidalni, mert úgyebár sehogy se lenne örvendetes az, ha ily esetek gyakran ismétlődnének? Az érdekkörökben, a fogyasztóközönségben bizonyos nyugtalanságot idézhet elő. A konkrét esetben pl. meg vagyok győződve, hogy a Kúria másképp ítelt volna, ha a Jury határozatát és annak indoklását ismerte volna. *Ezért célszerű és szükséges lenne, ha rendes bíróságaink ilyen konkrét esetek eldöntése előtt mindig abban a helyzetben volnának, azt tudni, vajjon a Jury nem foglalt-e már állást abban a kérdésben, és ha igen, vajjon mely irányban és minő indokokból?* Ahol aztán természetesen még mindig a bíróságtól függ, vajjon melyik irányban dönt. Az élettől többé-kevésbé visszavonultan élő bíró figyelmét ugyanis könnyen elkerülhetik oly körülmények, amelyek a gyakorlati életben mozgó kereskedőnek, gyárosnak stb. figyelmét különösen megragadják és ha az ítélkező bíró ezeket a körülményeket ismeri, lehetséges, hogy véleményét revízió alá veszi.

Jó lenne a megoldásnak valamely módját ebben a kérdésben megtalálni, ami talán annál könnyebb lesz, mivel a Vtv.-nek, a kamarának az egész vonalon való bekapcsolását elrendelő (első ízben általam szövegeztet) 41. § erre megadja a módot. A törvény intenciója az volt, hogy a Kamara (Jury) közt és a rendes bíróság közt szoros kapcsolatot létesítsen, hogy eltérések minél ritkábban forduljanak elő.

De ennél fontosabb az a további kérdés, amely a védjegy és tisztességtelen verseny közti kapcsolatnál fogva felmerül. Ugyanis: A Vtv. alapján kérheti a védjegy tulajdonosa a bíróságnál indítandó keresettel, hogy a bíróság ítélettel kötelezze az alperest a védjegy használatának abbahagyására. Ily ítéletnek folyománya az, hogy az alperes a védjegyet többé nem használhatja ugyan, az tehát a forgalomból kikerül, *de nem kerül ki a lajstromból*, ami a legnagyobb bonyodalmakra és értelmetlenségekre adhat okot. A bíróság ily védjegy törlését el nem rendeli, mert ehhez nincs hatásköre; a törlést csak a keresk. miniszter rendelheti el, de csak oly ok alapján, melyet a Vjtk. előírnak és csakis külön per folytán hozott ítélet alapján. Ha a Vjtk.-ben felsorolt törlési okok egyike sem forog fenn, az a védjegy — amely a közforgalomból a bír. ítélet által ki van tiltva — továbbra is bent marad a lajstromban. *Ez a két törvény közt oly diskrepancia, amely jogilag és közgazdaságilag lehetetlen helyzetet teremt, amelyen igazán segíteni kell.* Nem hiszem, hogy ezen a bajon azon az úton segíteni lehetne, amelyet dr. Beck Salamon ügyvéd javasol, hogy t. i. az alperest kötelezze a bíróság törlésre alkalmas okirat kiállítására, mert ez lényegileg egyenlő a törlés elrendelésével, amihez a bíróságnak hatáskör hiánya miatt nincs joga.

Valami úton azonban ezen segíteni kell, még pedig törvényhozásilag talán oly módon, hogy a bíróság ily ítélet áttesz a keresk. miniszterhez, ki az ítélet alapján a védjegy törlését elrendeli. Ez esetleg kormányrendelettel is el lenne érhető.

Joggyakorlat

13. Különösen előnyös vásárlás. (Vtv. 29. §.) A Jury szerint a versenytörvény 29. §-ának gazdasági célja, hogy a kereskedelmet és ipart az indokolatlan, tervszerű és tendenciózus árrögzítéssel szemben védelmezze — semmire sem lehet azonban célja, hogy a forgalom fejlődésének útját állja, a tisztességes és becsületes gazdasági munkát kifejtő propagandaeszközök szabad igénybevételét indokolatlanul korlátozza. A Jury megállapítja, hogy a kereskedelmnek és iparnak, nemkülönben a közönségnek is kiváló érdeke fűződhet a kizárólag rövid időre korlátozott és csupán a forgalom növelését célzó, a nem kelendő, divatját mult áruk, illetőleg felhalmozott árukészletek eladásának gyorsabb

lebonyolítására irányuló propaganda szabad kifejtésének előmozdításához. Kétségtelen, hogy a hirdető előnyös ajánlatai, így a jelen konkrét esetben is, a vevőközönségben az előnyös vásárlásra nyíló alkalomnak hitét kelthetik, *tömeges és gyors vásárlásra* ingerlik az olvasót. Az ily hirdetéseknek egyébként éppen ez a gazdasági célja. A hirdetések közül azonban még nem következethet, hogy az eladó a rendes üzleti menettel szemben a halmozott árúknak oly kiárusítására, elköttyvetésére, egyszerűen oly *árrögzítésre* törekszik, amely a kereskedelmi és ipari közérdek szempontjából, mint különösen előnyös ajánlat, joggal kifogásolható volna. E felfogáson mit sem változtat az a körülmény, hogy hirdető a vásár ideje alatt *kétségkívül ugyancsak a vételkedő fokozása, illetve az előnyös vásárlás hitének felkelése céljából* egyéb kísérő reklámeszközöket vesz igénybe. Így a meghatározott, illetve általánosan szokásos, rövid időre (8–14 napra) korlátozott eladás tartama alatt a versenyállalat épületének, helyiségeinek feldíszítése, a rend fenntartására, illetve az érdeklődés felesigázására, a tömegek vonzására, végeredményében fokozottabb reklámhatásokra irányuló külső eszközök (lovasszék, rendőrkordon, zászlódísz stb.) alkalmazása, felhasználása: megengedett és nem kifogásolható reklámeszköz. A Jury a rendelkezésre álló hirdetések átvizsgálása alapján megállapítja, hogy a Corvin-Áruház hirdetései nem tekinthetők oly „különösen előnyös” ajánlatoknak, amelyek kereskedelmi és ipari közérdekből üldözendők volnának. — Az újsághirdetéssel kapcsolatos, illetve azzal egy időben megjelenő hírlapi cikkekből közölt adatokkal szemben a felelősség kérdésének a megállapítása a Jury hatáskörét meghaladja. (J. 59.032—1928.)

14. Ajándékozás. A tisztességtelen verseny fogalma alá esik és megtevesztő célzatú minden olyan vagyoni előny juttatása (ajándékozás), amely a figyelmességek kereteit meghaladja, illetve nem áll arányban a forgalomba hozott árucikk értékével. — Megtevesztő célzatú az ilyen eszelekmény azért, mert alkalmas arra, hogy a vevőt az áru valódi értéke tekintetében megtevesztse, különösen pedig akkor, amidőn, a mellett, hogy a vevő ajándékokhoz és az áru értékével arányban nem álló vagyoni előnyhöz jut, az áru olyan árban vagy azon alul kerül a piacra, amelyen a hasonló rangú készítmény forgalomban van. Az önként kínálkozó összehasonlítás révén a vevő bizalma megrendül a korrekt kereskedelmi eszközökkel dolgozó versenytárs kalkulációjára, mert azt látja, hogy a tisztességtelen eszközökkel harcoló versenytárs a maga készítményét ugyanolyan árban vagy még azon alul is dobja piacra és ezen felül az áru értékével arányban nem álló ajándékokkal halmozza el. — Ismeretes, hogy az áruk kialakulását a kereskedelmi verseny döntően szabályozza, minden olyan tevékenység tehát, amely a fenti célzattal történik, alkalmas arra, hogy a vevőt a korrekt versenytárs rovására úgy az áru valódi értéke, mint pedig az árkalkulációjának jogossága tekintetében megtevesztse. (J. 2358—1928.)

15. Versenytilalom. A versenytilalom kikötése a kereskedőnek azt a kereskedelmi érdekét szolgálja, hogy üzletének boldogulását megvédje attól, aki vevőkörét és üzleti titkait ismerve, vevői elhódításával, vagy üzleti titkai felhasználásával üzletének esetleg ártalmára lehet. A kereskedő üzleti érdekének ez a megvédése megengedett dolog, a jó erkölcsbe nem ütközik és mint ilyen kötbérrel biztosítható. A kötbér ennélfogva a versenytilalom megszegése esetén bíróság érvényesíthető. (Kúria P. II. 2419/1928. sz. a. 1928. okt. 11-én.)

16. Az üvegbe préselt nevek átragasztása. A választott bíróság a felek egyező előadása alapján tényként megállapította, hogy az alperes közreműködésével tintakészítmények oly módon hozottak forgalomba, hogy az üveg alsó részébe „M... Testvérek Rt.” volt bepréselve és az üvegre az alperes címkéje volt ragasztva, továbbá, hogy a tintaszakmában a „M... Testvérek Rt.” jelzészől a felperes vállalatát szokták felismerni. Minthogy a versenytörvény 9. §-a szerint áru szállításánál nem szabad olyan ismertetőjelet használni, amelyről a forgalomban már egy másik versenyállalatot szoktak felismerni, alperest, aki a fenti ténymegállapítás szerint ilyen magatartást tanúsított, annak az abbahagyására kötelezni és mint pervesztést a költségekben marasztalni kellett. Alperes tagadta, hogy tintakészítő volna. Előadta, hogy ő *ügynök*, aki a nála tett tintarendeléseket a tintakészítőkkel közli, akik a szállítást a rendelők részére közvetlenül teljesítik, amikor a tintásüvegekre az alperes címkéit ráragasztják. Ez évtizedes gyakorlat a szakmában, amit bizonyítani tud. Állította és szükség esetén bizonyítására is vállalkozott annak is, hogy amint a felperes által sérelmezett ténykedés tudomására jutott, a *rendes kereskedő gondossága* szempontjából megkívánhatóan mindent elkövetett avégből, hogy ez ne ismétlődjék. Az abbahagyásra hajlandó magát egyességileg kötelezni. Nem vonta kétségbe azt, hogy a tinta-

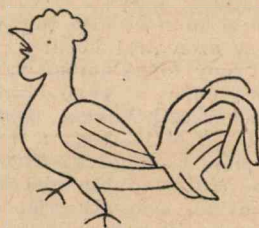
szakmában a „M... Testvérek Rt.” jelzéről a felperes vállalatát szokták felismerni. Az alperes védekezésében felhozott körülmények még valóságuk esetén csupán a vétkesség fenforgása, illetve mértékének a megállapítására lehetnének alkalmasak, ámde ezek az abbanhagyásra való kötelezést nem érintik és így az abbanhagyásra irányuló eljárás keretén belül ténymegállapítás és bizonyítás tárgyául nem szolgálhatnak (Bpkam. Vál. Bir. 48.849—1928.)

17. Hasonló védjegyek. A kereskedelmi miniszter, mint legfelsőbb védjegyhatóság az alább bemutatott hasonló áru-nemek megvédésére belajstromozott védjegyek hasonlóságát megállapította.

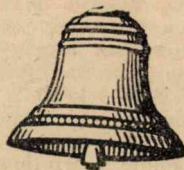
Elefánt
ragasztó
TÖRV. VÉDVE

A két védjegyben az „elefánt” képe domborodik ki és így ama körülmény, hogy eltérő ábrázolásban nyerne alkalmazást, a megtevesztés lehetőségét nem zárják ki.

I. LEVI & C. FIUME.

Mindkét védjegy a „Kakas” képét, annak ábráját érzékelteti. A hasonlóságot fokozza ama körülmény, hogy a védjegyek szappanáruba préselve nyerne alkalmazást.

Hasonló megítélés alá esnek a „harang”, illetve „csengő” ábrájának szappanáruba préselt megtevesztő ábrázolásai.

18. „Esetenként 100 pengő pénzbírság” az érdemi döntés végrehajtására vonatkozik — és így nem kifogásolható. A megtámadott ítéletben foglalt következő kitétel: „*esetenként 100 pengő pénzbírság terhével*” — nem a döntés érdemi részére, hanem az érdemi döntés végrehajtására vonatkozik. A választott bíróság ugyanis az ítéletében kifejezett abbanhagyás kikényszerítéseképp rendelkezett akként, hogy a Bp. 49. § említett aránylagos pénzbírságot a végrehajtást elrendelő bíróság helyett maga jelölte meg, mint aki az eset körülményeit jobban ismeri és helyesebben tudja megállapítani az ítélet teljesítéséhez fűződő jogi érdekét. — A választott bíróság tehát nem az ügy érdemére, hanem a döntés végrehajtására irányuló, panaszolt döntésével a felek kérelmének

nem terjeszkedett túl akkor sem, amikor nem vitában ily irányban is az iratokból kitűnően a felperes kérelmét elő nem terjesztette, mert a végrehajtás tárgyában való ítéleti rendelkezés a felek kérelmétől függetlenül is, hivatalból eszközölhető volt és a pénzbírság kiszabása az állandósult gyakorlat értelmében már a választott bíróság ítéletében kiszabható volt. Az „esetenként” 100 pengő pénzbírságnak a gyakorlatban mikénti alkalmazandóságának kérdése pedig a fentebb felhívott 13. §-ban felsorolt felfolyamodási alapok keretén kívül esik. A kir. ítélőtábla ezek alapján az alaptalan felfolyamodásnak a rendelkező rész értelmében helyt nem adott. A felhívás hiányában a felperes által szükségtelenül beadott észrevételek költségei viselésére a Pp. 425. § értelmében a sikertelenül felfolyamodó fél kötelezhető nem volt, és e kérdésben közömbös az, hogy a felfolyamodás az ítélet ellen irányul, mert bármily jogorvoslat folytán az ellenfél részéről főlegesen beadott irat költségeivel a jogorvoslattal élő fél nem terhelhető, minthogy az ilyképp felmerült költség sem a jog célirányos érvényesíthetése, sem a védelemre nem szükséges. (Bpesti kir. Itélőtábla P. IV. 11.949/5—1928.)

19. Az áru anyagára történő utalások. *Egyesség*: Alperes — annak a kijelentésének a megismétlése mellett, hogy a belföldi lemezből készült gyártmányain a „...rische” (földrajzi megnevezés) „rein Aluminium” jelzést már a kereset indítása előtt abbahagyta — végrehajtás terhével kötelezi magát, hogy belföldi alumíniumlemezből készült alumínium-edény gyártmányain olyan jelzést nem alkalmaz, amelynek alapján az áru külföldi lemezből készültnek tűnik fel. (Vál. Bir. 53.345—1928.)

20. „Albion” — „Albion”. *Egyesség*: Alperes kötelezi magát arra, hogy cégének szövegét akként változtatja meg, hogy abból az „Albion” szót kihagyja és e részben a budapesti cégjegyzési hivatalnál a megfelelő intézkedést megteszi. Egyben kötelezi magát arra, hogy ettől a határnaptól kezdődően sem cégjegyzékében, sem nyomtatványain, sem áruin az „Albion” szót használni nem fogja. — Erésben magát esetenként ismétlődő 500—500 pengő pénzbírság terhével kötelezvé. (Vál. Bir. 44.500—1928.)

21. Elévülési kifogás. Folytatólagosan elkövetett cselekménnyel az elévülés — az ismétlődésre tekintettel — nem kezdődhet el addig, amíg a cselekmény ismétlődik. Ellenkező értelmezés mellett a rendkívül rövid elévülési határidő nemcsak a múltban elkövetett, tiltott cselekmények jogkövetkezményei alól való mentesülést biztosítana a cselekmény elkövetőjének, hanem őt a jogellenes és tiltott cselekménynek ismétlésére örök időkre feljogosítaná, és elévülés állapították meg a még el sem követett tiltott cselekmény jogkövetkezményeire vonatkozólag is. (Bp. Vál. Bir. 49.146—1928.)

22. Magyar felírások megtevesztő alkalmazása. A kamara Jury-je ismételten kifejezést adott ama felfogásának, hogy íronokon a magyar felírásnak a vevőközönségre nézve megtevesztő módon való alkalmazása a magyar irékei szempontjából sérelmes. Különösen a jelenlegi viszonyok között, amikor az összes érdekelt tényezők összefogásával a „Magyar Hét” során nagy mértékben sikerült a fogyasztóközönség körében a magyar ipar termékei iránt az érdeklődést felkelteni, fokozottabb mértékben kell arra ügyelnünk, hogy az áruk felírása vagy megjelölése olyan legyen, amely külföldi árunál ezt a minőséget feltünteti. Fokozott mértékben áll ez az íronokra, amelyeknél a magyar szövegű felirat magában véve mindenesetre alkalmas arra, hogy a fogyasztóközönség a felírás folytán az íronok magyar gyártására következtessen, kivéve ezen magyar felirat kapcsán az a körülmény, hogy az íron külföldi gyártmányú, magán az íronon oly módon van feltüntetve, hogy a fogyasztóközönség megtevesztése kizártnak tekintendő. Egyébként a versenytörvény rendelkezései (1923 : V. tc. 4. §) módot nyújtanak a magyar iparnak; hogy a versenytörvény 16—22. §-aiban tilalmazott üzleti eljárások miatt úgy az egyes, mint a cselekmény által érintett szakmabeli érdekek előmozdítására hivatott belföldi gazdasági testületek és egyesületek is (1923 : V. tc. 24. §) a peres eljárást folyamatba tegyék.

23. Az ipari minta nem jellegzetes külső. A kir. törvény-szék nem látta fenforgni az 1923 : V. tc. 9. § esetét, mert a felperes szabadalmazott árucikkeinek a formája nem tekinthető az e § szerint megkívánt olyan jellegzetes külsőnek, amelyről a forgalomban az ő vállalatát szokták felismerni. Az áru külseje alatt különben is nem az áru „testét”, illetve mintáját érti a törvény, hanem pl. a burkolatát, csomagolását stb. Helytelenül hivatkozik felperes az 1923 : V. tc. 7. §-ába ütköző bitorlás esetére is, mert a törvény a versenyvállalatot kizárólagos ismertető jeleinek jogtalan használatát tiltja ezen a helyen, az egyes gyártmányok utánzása az itt tiltott cselekmények körén kívül esik.

BUDAPESTI NEMZETKÖZI VÁSÁR

minden év tavaszán

a
Városligeti
Iparcsarnokban

Rendezi a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara,
V., Alkotmány u. 8
Telefon: Aut.
264—03

VILÁGHIRŰEK A
KLEIN-FÉLE:
ORIENT RÓZSA, KÁRPÁTI IBOLYA

ÉS A
SCHÖN-FÉLE:
„GIANT” SZAPPANOK
Kiváló az új típusú
„ODONTINE”
FOGPASZTA

HUNYADI JÁNOS

Világhírű természetes keserűvíz!

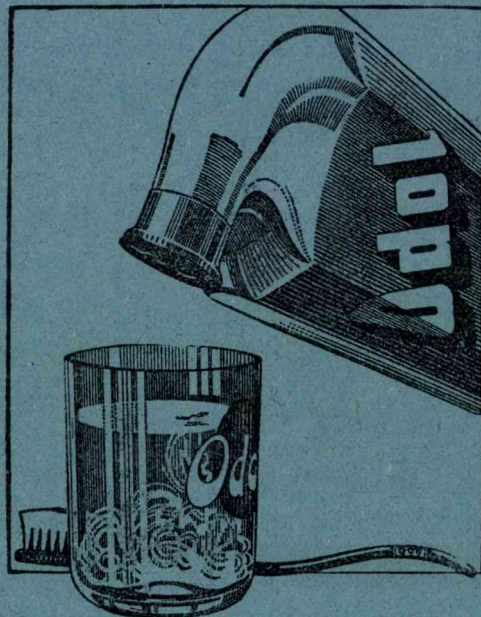
A világ orvosi tekintélyei által ajánlva. Több mint 60

éve egyenlő összetételben kerül a világ minden részében forgalomba. Kiváló gyógyhatású a végbél fájdalmas betegségeinél, székrekedésnél, aranyeres bántalmaknál, vérkeringési zavaroknál, érlelmeszesedésnél. Vértórtulás, rheuma, köszvény ellen. A gyomor-, bél-, máj- és epekő-betegségeknél. Elő- és utókezelésre a marienbadi vagy karlsbadi kúránál. Emésztési zavarokat és étvágytalanságot rövidesen helyrehozza.

Rendes adag: reggel éhgyomorral egy pohárral tele, lehetőleg langyosan

Tulajdonos: Saxlehner András, Budapest

Az egész világ szájvíze

Odol-Compagnie A.G.
VEZÉRKÉPVISELETE
BUDAPEST, IV. MUZEUM-KÖRUT 31.

VI. MOZSÁR UTCA 9.

Stollwerck Testvérek Rt.

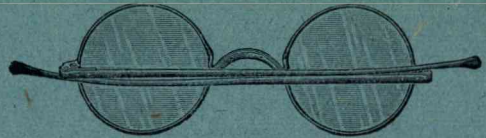
- CSOKOLÁDÉ ●
- BONBON ●
- KARAMELLA ●

Calderoni és Társa

Budapest, V, Vörösmarty tér 1 (Haas palota)

Látcsövek, lorgnettek, szemüvegek és orrcsüptők a legfinomabb kivitelben. Zeiss, Punktal- és Ultrasin-üvegek
Fényképezési cikkek

Alapítva: 1819. év ☼ Telefon: A. 811-48

Salicylsav-Chinoín

legkönnyebb, legjobb, legolesőbb. Minden tekintetben kiállja a külföldi készítményekkel a versenyt.

TÖRLEY
PEZSGŐ

Meinl-kávé

MÜLLER
TESTVÉREK
VEGYÉSZETI GYÁR RT.
VI., LEHEL UCCA
27-29

Szavatosságot vállal az általa gyártott

ANTRACEN

író-, másoló- és színes tintáinak elsőrendű minőségéért

Minden üzletben kaphatók!

DIANA SÓSBORSZESZ

A Nektár gyógytápsör

alkoholtartalomban szegény, de extractban annál dúsabb. Üdít, de nem bódít. Orvosok ajánlják. Megrendelhető a

Fővárosi Sörfőző R.-T.-nál

Kőbányán. Gyártelep: X, Maglódi u. 47.
Telefon: József 463-89. szám – és a

Városi raktárnál VIII, Tavaszmező ucca 7
Telefon: 463-83. szám